

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Mgr. et Mgr. Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobce: **nezletilý X**, narozený X
bytem X
zastoupený matkou X, narozenou X
bytem tamtéž
v řízení zastoupený zmocněnkyní X
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, IČ 005 51 023
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 6. 2025,
č. j. MPSV-2025/127165-918

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 25. 6. 2025, č. j. MPSV-2025/127165-918 se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Odůvodnění:

1. V tomto rozsudku se soud opětovně zabývá dostatečností a úplností posouzení nároku a výše příspěvku na péči pro závislou osobu do 18 let věku.

I. Shrnutí stavu věci ve správním řízení

2. Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále také „*napadené rozhodnutí*“) zamítl žalovaný dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění (dále „*správní řád*“) odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Pardubicích, kontaktního pracoviště Ústí nad Orlicí (dále jen „*prvostupňový orgán*“) ze dne 27. 9. 2023, č. j. 10609/2023/UNO. Rozhodnutím prvostupňového orgánu byl ve správním řízení zahájeném z moci úřední snížen příspěvek na péči žalobce z 6 600 Kč na 3 300 Kč měsíčně.
3. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopen zvládat tři základní životní potřeby ve smyslu § 9 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, v rozhodném znění (dále jen „*zákon o sociálních službách*“), a to oblékání a obouvání, péči o zdraví a osobní aktivity. U žalobce se jedná o lehkou závislost.
4. Žalobce s rozhodnutím žalovaného nesouhlasil.

II. Žaloba a její obsah

5. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včasnou žalobou dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „*s. ř. s.*“). Domáhal se zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
6. Žalobu lze po věcné stránce shrnout tak, že žalobce nesouhlasí s tím, že by zvládal následující posudkovou komisí neuznané jako nezvládané základní životní potřeby: (i) orientaci, (ii) komunikaci, (iii) stravování a (iv) výkon fyziologické potřeby.
7. Dle žalobce je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť odůvodnění napadeného rozhodnutí neodpovídá zákonným požadavkům, tedy ust. § 68 odst. 3 správního řádu. Schopnost žalobce zvládat zejména základní životní potřeby orientace, komunikace, stravování a výkon fyziologické potřeby nebyla v posudku posudkové komise MPSV (dále také „*PK MPSV*“) ani v napadeném rozhodnutí s odkazem na jednotlivé aktivity stanovené prováděcí vyhláškou č. 505/2006 Sb. řádně zhodnocena. Posudková komise i žalovaný se ke zvládání těchto základních životních potřeb vyjádřily pouze obecně a s podrobnými odvolacími námitkami žalobce se řádně nevypořádaly. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí blíže nezabýval hodnocením podkladů pro zpracování posudku PK MPSV, pouze paušálně uvedl, že posudek PK MPSV vyhodnotil jako úplné a přesvědčivé posouzení zdravotního stavu žalobce.
8. Další vadu řízení spatřoval žalobce v tom, že žalovaný v napadeném rozhodnutí vychází z nesprávných skutkových zjištění o zdravotním stavu žalobce. Uváděl, že zejména z důvodu neurovývojové poruchy způsobené dysfunkcí mozku – středně těžké formy dětského autismu vyžaduje žalobce každodenní mimořádnou péči, tedy neustálý dohled,

podporu a dopomoc jiné osoby v míře velmi přesahující míru obvyklou pro lidi v jeho věku, kromě životních potřeb uznaných žalovaným jako nezvládaných, ještě v dalších oblastech základních životních potřeb. Žalobce v žalobě podrobně popsal, v čem spatřuje nezvládání základní životní potřeby orientace, komunikace, stravování a výkonu fyziologické potřeby, a to s odkazem na aktivity definující jednotlivé základní životní potřeby obsažené ve vyhlášce č. 505/2006 Sb. Pokud jde o životní potřebu orientace a komunikace namítal, že se PK MPSV nijak nevypořádala se závěry obsaženými ve zprávě HANNES med s.r.o. – ambulance dětské a dorostové psychiatrie ze dne 3. 12. 2024. Ke konstatování PK MPSV ohledně absence poruchy intelektu žalobce uváděl, že jde sice o formálně správné konstatování, ovšem velmi podprůměrná intelektová úroveň žalobce (IQ 77) velmi zvyrazňuje obtíže, které žalobci porucha autistického spektra způsobuje.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný s žalobou nesouhlasil. Zrekapituloval podklady, z nichž PK MPSV při vypracování posudku vycházela a poukázal na vyšetření žalobce vedeným pohovorem při jednání PK MPSV dne 7. 5. 2024. Uvedl, že PK MPSV se zabývala námitkami žalobce obsaženými v odvoláních, vyjádřeních i rozsudku soudu. Z posudku PK MPSV citoval. Závěrem navrhl žalobu zamítnout.

IV. Přezkum věci soudem

10. Soud věc přezkoumal v mezích uvedených žalobních bodů. Při přezkumu se především zaměřil na okruh základních životních potřeb, o kterých žalobce tvrdí, že je nezvládá. Rovněž se zabýval tím, zda napadené rozhodnutí je přezkoumatelné a zda zjištěný skutkový stav má oporu ve spisech [srov. § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.].
11. V dané věci krajský soud již jednou rozhodoval. Na základě žaloby žalobce soud rozsudkem ze dne 8. 1. 2025, č. j. 36 Ad 17/2024-37 (dále též „*předmětný rozsudek*“) zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 8. 2024, č. j. MPSV-2024/174690-919 (dále též „*předchozí rozhodnutí žalovaného*“). Námitky obsažené v předchozí žalobě a v nyní projednávané žalobě jsou v podstatě totožné. Důvodem zrušovacího rozsudku soudu byla nepřezkoumatelnost předchozího rozhodnutí žalovaného spočívající v nedostatku důvodů a potřeba zásadního doplnění skutkového stavu. Žalovaný založil své rozhodnutí na posudku PK MPSV ve znění jeho dvou doplnění, který však dle soudu nebyl přesvědčivý. Neobsahoval náležité a logické zdůvodnění posudkových závěrů zejména o zvládání základní životní potřeby komunikace a orientace ze strany žalobce. Závěr o zvládání uvedených potřeb nebyl ve zcela jasné návaznosti na závěry uvedené v podkladových lékařských nálezech, tj. zprávách psychiatricky žalobce z 21. 7. a z 3. 10. 2023, a zjištění učiněném při sociálním šetření. Rozpory mezi závěrem PK MPSV o zvládání uvedených potřeb a obsahem uvedených podkladů nebyly dostatečně vysvětleny. Schopnost žalobce zvládat uvedené základní životní potřeby byla popsána pouze obecně, nikoliv prostřednictvím aktivit vymezených v příloze prováděcí vyhlášky č. 505/2006 Sb. Námitky žalobce vznesené v průběhu správního řízení nebyly posudkovou komisí dostatečně vypořádány.

12. Soud vyslovil v rozsudku právní názor o potřebě doplnit posudek PK MPSV, případně zpracovat posudek jinou posudkovou komisí, a to za účelem odstranění výše vyjmenovaných nedostatků. V podrobnostech soud odkazuje na odůvodnění výše uvedeného rozsudku.

IV.a. Zjištění ze správního spisu

13. Jak bylo uvedeno výše, v dané věci již jednou krajský soud rozhodoval. Jako součást odůvodnění předmětného rozsudku učinil podrobné zjištění ze správního spisu, viz jeho odst. 10 až 19. Obsah rozsudku je oběma účastníkům řízení dostatečně znám. Soud proto nyní nepovažuje za nutné zjištění učiněná ze správního spisu podrobně opakovat.
14. Pouze ve stručnosti soud uvádí, že správní orgány opětovně posuzovaly nárok žalobce na příspěvek na péči dle zákona o sociálních službách a jeho výši. Prvostupňový orgán rozhodnutím ze dne 27. 9. 2023, č. j. 10609/2023/UNO rozhodl o snížení příspěvku na péči žalobce z 6 600 Kč na 3 300 Kč měsíčně. Na základě posudku o zdravotním stavu žalobce totiž dospěl k závěru, že z důvodu nepříznivého zdravotního stavu potřebuje žalobce ve smyslu § 9 zákona o sociálních službách pomoc celkem ve třech základních životních potřebách. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobce odvolal. Žalovaný v odvolacím řízení za účelem posouzení stupně závislosti žalobce požádal o posouzení PK MPSV v Hradci Králové. PK MPSV zpracovala dne 13. 2. 2024 posudek, který byl na základě vyjádření žalobce dvakrát doplněn, a to doplňujícími posudky ze dne 7. 5. 2024 a ze dne 16. 7. 2024. Doplňujícímu posudku ze dne 7. 5. 2024 předcházelo vlastní vyšetření žalobce posudkovou komisí. PK MPSV v posudcích dospěla k závěru, že žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu nezvládá tři základní životní potřeby, a to oblékání a obouvání, péči o zdraví a osobní aktivity. U ostatních základních životních potřeb dospěla PK MPSV k závěru, že žalobce nevyžaduje mimořádnou péči. Tyto životní potřeby je schopen v pomalejším tempu zvládnout, při některých potřebuje občasnou kontrolu, připomínání, pobízení. Žalobce je orientován a je schopen komunikace. Omezení duševních schopností včetně částečných problémů v komunikačních a orientačních schopnostech bylo zohledněno v přiznaných nezvládaných základních životních potřebách.
15. Na základě posudků PK MPSV vydal žalovaný předchozí rozhodnutí, kterým odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí úřadu práce potvrdil. Jak již bylo uvedeno výše v odst. 11 a 12 tohoto rozsudku, předchozí rozhodnutí žalovaného bylo na základě žaloby žalobce soudem zrušeno.
16. Žalovaný následně opětovně požádal o posouzení stupně závislosti žalobce PK MPSV v Hradci Králové, a to s odkazem na závazný právní názor uvedený v rozsudku soudu. PK MPSV zpracovala dne 20. 5. 2025 posudek (dále také „poslední posudek“), v němž dospěla ke stejnému závěru jako v předchozím posudku, tedy že žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu nezvládá tři základní životní potřeby, a to *oblékání a obouvání, péči o zdraví a osobní aktivity*. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce byla obdobně jako v předchozích posudcích stanovena pervazivní vývojová porucha, Aspergerův syndrom středně těžká forma, bez poruchy intelektu, porucha aktivity a pozornosti, tiková porucha anamnesticky, ze somatických

obtíží popsána asymetrie nožní klenby oboustranně, plochonoží vlevo, lehce pronační postavení nohy oboustranně, zkratk levé dolní končetiny, obstipace (zácpa). K základním životním potřebám, které nebyly uznány jako nezvládané, se PK MPSV vyjádřila stručně, nikoliv v návaznosti na aktivity definující základní životní potřeby uvedené ve vyhlášce č. 505/2006 Sb. (viz podrobněji níže).

17. Na základě posledního posudku PK MPSV jakožto stěžejního důkazu ve věcech příspěvku na péči vydal žalovaný napadené rozhodnutí. V napadeném rozhodnutí shrnul dosavadní průběh řízení, poukázal na rozhodnou právní úpravu a z posudku ze dne 20. 5. 2025 citoval. Zkonstatoval, že zdravotní stav posuzují odborní posudkoví lékaři na základě dostupných lékařských zpráv a nálezů, přičemž zohledňují i výsledky sociálního šetření. Přezkumná činnost žalovaného je omezena na přezkum zejména úplnosti a přesvědčivosti posudku. Žalovaný měl posudek PK MPSV za úplný a přesvědčivý.

IV.b. Přezkum věci – obecná východiska

18. Předmětem žalovaného rozhodnutí je opětovné posouzení nároku a výše příspěvku na péči dle zákona o sociálních službách. Žalované rozhodnutí je výsledkem řízení, v němž platí správní řád. Povinností správních orgánů proto bylo zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu) a koncipovat odůvodnění rozhodnutí tak, aby korespondovalo se správním spisem a bylo plně přezkoumatelné, slovy zákona uvést v něm *důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí* (§ 68 odst. 3 správního řádu).
19. V řízení byly shromážděny ty podklady, které zákon správním orgánům ukládá, tedy bylo provedeno sociální šetření a byl vyžádán posudek posudkové komise MPSV k posouzení stupně závislosti žalobce (§ 25 a § 28 zákona o sociálních službách). Avšak tím nebyly povinnosti správních orgánů zcela vyčerpány.
20. Rozhodná právní úprava vztahující se na danou věc byla citována v předmětném rozsudku soudu v odst. 22 až 30. Na tomto místě není třeba právní úpravu opakovaně citovat. V podrobnostech soud odkazuje na obsah předmětného rozsudku.
21. Judikaturu vztahující se k problematice posuzování zdravotního stavu při rozhodování o příspěvku na péči shrnul Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 4. 2017, č. j. 5 Ads 80/2016-22. *Pro posouzení zdravotního stavu žadatele o příspěvek na péči je třeba odborných medicínských znalostí, kterými disponují speciální posudkové komise. V řízeních, v rámci nichž je rozhodováno o příspěvku na péči, se musí vycházet z hodnocení všech podkladů uvedených v § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách. Stěžejním důkazem v tomto řízení je lékařský posudek, a proto je na něho kladen požadavek úplnosti a přesvědčivosti (viz rozsudek NSS ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009-53). Tento požadavek vychází z premisy, že odborné závěry, které jsou v posudcích vysloveny, nemohou být přezkoumávány ze strany správních orgánů či soudů, neboť ty k takovému posouzení*

- nedisponují potřebnými znalostmi (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 9. 2015 č. j. 4 Ads 167/2015-27). V řízeních o žalobách proti rozhodnutím, jež jsou založeny na zmíněných posudcích, správní soudy podrobují posudky testu jednoznačnosti, úplnosti a přesvědčivosti (srov. např. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2013, č. j. 3 Ads 24/2013-34, ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Ads 68/2014-37, ze dne 26. 3. 2015, č. j. 4 Ads 263/2014-60, anebo ze dne 15. 4. 2015, č. j. 6 Ads 217/2014-23).*
22. *Aby byl posudek jednoznačný, úplný a přesvědčivý, je třeba, aby se vypořádal se všemi relevantními podklady (viz § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách) a přezkoumatelnou úvahou z nich vyvodil závěry podstatné pro posouzení zdravotního stavu osoby (srov. např. rozsudek NSS ze dne 25. 2. 2015, č.j. 1 Ads 156/2014-28). V souladu s § 2a vyhlášky posudková komise musí posoudit zvládnutí dané životní potřeby skrze dílčí aktivity vymezené pro jednotlivé potřeby v příloze č. 1 vyhlášky (viz rozsudek NSS ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Ads 68/2014-37). Nezvládnutí byť jen jedné z vymezených aktivit znamená nezvládnutí dané životní potřeby (§ 2a vyhlášky). Jestliže na základě lékařských podkladů lze konstatovat, že posuzovaný některou z aktivit nutných pro celkové zvládnutí určité životní potřeby sám a bez pomoci jiné osoby nezvládá a posudková komise dospěje k závěru, že tato životní potřeba je i přesto zvládána, musí tento závěr dostatečně a přesvědčivě zdůvodnit (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2014, č. j. 3 Ads 50/2013-32). Vyplývají-li z jednotlivých podkladů rozporné závěry, posudková komise musí tyto rozpory přesvědčivě vysvětlit s ohledem na další skutková zjištění (srov. např. rozsudek NSS ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Ads 68/2014-37). Postaví-li posudková komise své hodnocení na rozporných základech, aniž by rozpory odstranila či vysvětlila, je povinností žalovaného žádat doplnění posudku (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013-25).*
23. *Není-li zvládání základních životních potřeb ze strany posuzované osoby zjevné, nepostačuje, pokud posudek posudkové komise obsahuje pouze shrnutí lékařských zpráv a výsledku sociálního šetření bez hodnocení zjištěných skutečností a jejich konfrontace s jednotlivými základními životními potřebami dle § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách a jejich obsahovou konkretizací uvedenou ve vyhlášce č. 505/2006 Sb. K tomu srov. např. rozsudek NSS ze dne 25. 4. 2019, č. j. 8 Ads 271/2018-34, odst. 23 a 24.*

IV.c. K posouzení zdravotního stavu žalobce

24. *Krajský soud v tomto řízení v souladu s výše uvedenou judikaturou NSS hodnotil jednoznačnost, úplnost a přesvědčivost posudku PK MPSV ze dne 20. 5. 2025, a to v kontextu závěrů krajského soudu uvedených v předmětném zrušovacím rozsudku.*
25. *Dle soudu PK MPSV a následně i žalovaný, pro jehož rozhodování představuje posudek posudkové komise stěžejní důkaz, znovu nedostatečně zhodnotily funkční dopad dlouhodobě nepříznivého stavu žalobce na zvládání základních životních potřeb. A to především ve vztahu k základním životním potřebám, o nichž žalobce tvrdí, že je nezvládá (orientace, komunikace, stravování a výkon fyziologické potřeby), a u nichž pochybnost o jejich zvládání vyplývá z podkladových lékařských a jiných zpráv a výsledku sociálního šetření (zejména orientace a komunikace). Posudková komise, která je povolána k posouzení zdravotního stavu žadatele o příspěvek na péči, se náležitě*

nevypořádala se všemi relevantními podklady posudku, resp. závěry v nich uvedenými, a námitkami žalobce vznášenými v průběhu správního řízení.

26. Posudek ze dne 20. 5. 2025 obsahuje shrnutí podkladových zejména lékařských zpráv, výsledku sociálního šetření a zjištění učiněného při přešetření žalobce v průběhu jednání posudkové komise dne 7. 5. 2024. Vlastní hodnotící závěr ve vztahu k životním potřebám, které nebyly komisí uznány jako žalobcem nezvládané, je obsažen v jednom odstavci posudku na straně 9. Posudková komise zde obecně uvádí, že *„žalobce je orientován základními kvalitami, z podkladové dokumentace opakovaně vyplývá, že je schopen se domluvit, komunikovat, vyjádřit své potřeby, zvládá školní trivium. Dominují obtíže při sociálních interakcích, zejména sociální nezralost s dopadem na schopnost a zvládání osobních aktivit a nutnost mimořádné péče při zvládání péče o zdraví. K životní potřebě orientace a komunikace posudková komise uvedla, že tíže postižení neodůvodňuje nutnost mimořádné péče při jejich zvládání v rámci přirozeného sociálního prostředí. Vzhledem k normálnímu intelektu má žalobce dle komise předpoklady zvládat rutinně se opakující každodenní sebeobslužné úkony, kdy lze ještě akceptovat nutnost dohledu charakteru mimořádné péče při výběru adekvátního oblečení, obuvi.“*
27. V dané věci nelze dle soudu posudek PK MPSV považovat za přesvědčivý. Nikoliv nerozporné závěry vyplývající z podkladových zpráv a výsledku sociálního šetření, a to zejména ve vztahu k základní životní potřebě orientace a komunikace, nejsou posudkovou komisí prakticky vůbec zhodnoceny. Zcela absentuje posouzení zvládání základních životních potřeb orientace a komunikace prostřednictvím je definujících aktivit, které jsou obsaženy ve vyhlášce č. 505/2006 Sb. Zvládání uvedených životních potřeb právě s ohledem na povahu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce (pervazivní vývojová porucha, Aspergerův syndrom středně těžká forma) není u žalobce zjevné. Posudková komise také jakkoliv nereagovala na konkrétní tvrzení (námitky) žalobce o nezvládání jiných než uznaných jako nezvládaných životních potřeb.
28. Komise v posudku neshledává nutnost mimořádné péče o žalobce při zvládání orientace a komunikace v rámci přirozeného sociálního prostředí. Svůj závěr však komise blíže neodůvodňuje. K opakovanému tvrzení žalobce o nezvládání základní životní potřeby stravování a výkonu fyziologické potřeby se komise nevyjadřuje vůbec. Pro soud je tak závěr o zvládání dalších než tří základních životních potřeb nepřezkoumatelný. Případnou správnost závěrů komise tak soud hodnotit nemůže.
29. Soud v této souvislosti odkazuje na judikaturu NSS, dle které je orientaci v obvyklém prostředí a situacích nezbytné zásadně hodnotit ve vztahu ke zdravé osobě stejného věku (srov. rozsudek NSS ze dne 16. 4. 2015, č. j. 9 Ads 165/2014-65). Zároveň se bere v úvahu schopnost zvládat potřebu alespoň v přijatelném standardu (§ 9 odst. 5 zákona o sociálních službách; viz rovněž rozsudky NSS ze dne 23. 9. 2014, č. j. 1 Ads 86/2014-40, nebo ze dne 11. 12. 2014, č. j. 10 Ads 190/2014-28). Obvyklost prostředí a situace je tedy třeba posuzovat ve srovnání se zdravými jedinci stejného věku. Pro závěr, že jedinec aktivitu nezvládá, je třeba, aby ji nezvládal ani v určitém přijatelném standardu, při zohlednění limitů daných jeho zdravotním stavem. K tomu srov. rozsudek NSS ze dne 25. 4. 2019, č. j. 8 Ads 271/2018-34, odst. 27 a rozsudek NSS ze dne 28. 4. 2017, č. j. 5 Ads 80/2016-22.

30. Při hodnocení schopností žalobce zvládat jednotlivé základní životní potřeby v obvyklém prostředí a situacích, jakož i jeho schopnosti v nich přiměřeně reagovat, je bezpochyby nutné zohlednit i stavy, které způsobuje pervazivní vývojová porucha, Aspergerův syndrom středně těžká forma, a současně zohlednit i intelektovou úroveň žalobce.
31. Soud přitakává žalobní námitce, že posudek nijak nehodnotí závěry obsažené v psychiatrickém nález z 3. 12. 2024. Nález je obdobně jako jiné lékařské zprávy sice v posudku citován, nicméně jeho závěry zejména o absenci orientace žalobce místem a časem, jeho neschopnosti vyhodnotit situace, porozumět situacím a adekvátně na ně reagovat nejsou posudkovou komisí ve vztahu ke sporovaným životním potřebám nijak zhodnoceny.
32. Vzhledem k výše uvedenému považuje soud posudek ze dne 20. 5. 2025 za nepřesvědčivý. Úkolem žalovaného bylo mimo jiné přesvědčivost posudku PK MPSV zhodnotit. Dle žalovaného poslední posudek PK MPSV přesvědčivý byl. Soud se však se závěrem žalovaného neztotožnil. Posudková komise při odůvodňování posudku dle soudu nevyhověla požadavkům formulovaným soudem ve zrušovacím rozsudku, v němž soud podrobně odůvodnil, proč předchozí posudek posudkové komise pokládá za nepřesvědčivý. Vady posudku PK MPSV mající svůj základ v nedostatečném odůvodnění se přenesly do rozhodnutí žalovaného.

V. Závěr a náklady řízení

33. Na základě shora uvedeného tedy soud uzavírá, že posudek PK MPSV ze dne 20. 5. 2025 nepokládá za přesvědčivý, když základním předpokladem pro to, aby správní orgán i soud mohl vyhodnotit přesvědčivost a úplnost předloženého posudku, je přezkoumatelnost posudku vzhledem k jeho zákonem stanoveným podkladům vymezeným v § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách. Správní orgán musí vycházet z posudku, který obsahuje nejen výrok, ale který musí být řádně a přesvědčivě odůvodněn s odkazem na skutečnosti vyplývající z předložených lékařských nálezů a výsledek sociálního šetření. Závěry posudkové komise, které nejsou zcela ve shodě s obsahem podkladů posudku, musí být dostatečně a přesvědčivě zdůvodněny. K závěrům o úplnosti a přesvědčivosti posudku správní orgán i soud tedy mohou dospět jen tehdy, pokud se komise vypořádala i se všemi rozhodujícími skutečnostmi, které namítá účastník řízení uplatňující nárok na příspěvek na péči.
34. Krajský soud pro nedostatečný obsah napadeného rozhodnutí, resp. posudku PK MPSV neměl možnost reagovat na opakovaně uváděné námitky žalobce, neboť sám není oprávněn detailně hodnotit lékařské zprávy, výsledky sociálního šetření, případné další podklady, ani vypořádávat opakované námitky žalobce, na které nebylo správními orgány reagováno. Další zhodnocení obsahu podkladů a vypořádání žalobcových námitek proto již bude na posudkové komisi a potažmo dále na správních orgánech, přičemž nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí a potřeba zásadního doplnění skutkového stavu byla důvodem pro opětovné zrušení žalovaného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému správnímu orgánu [§ 78 odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.]

35. Soud považuje činnost posudkové komise za náročnou a vysoce odbornou. Úkolem posudkové komise je odpovídat na nikoli triviální odborné otázky. Posudek jako výsledek jejího postupu však musí být přinejmenším ve svých nosných základech srozumitelný poučenému laikovi, pro kterého je mimo jiné podstatné, aby jeho závěry na sebe navazovaly, byly podloženy srozumitelně popsány zjištěními a jeho závěry nebyly v rozporu s jeho podklady. Respektive je třeba, aby případné odlišné dílčí závěry byly posudkovou komisí dostatečně a přesvědčivě zdůvodněny a námitky posuzované osoby alespoň co do jejich podstaty vypořádány. Při obsáhlých podáních však není úkolem komise reagovat na každou jednotlivost.
36. V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem krajského soudu vysloveným v tomto zrušujícím rozsudku. Pro posudkovou komisi a žalovaného i nadále platí zjištění a závěry, k nimž soud dospěl ve zrušovacím rozsudku ze dne 8. 1. 2025, zejména v bodech 34, 35, 39 až 42.
37. V dalším řízení bude na místě posudek PK MPSV doplnit tak, aby byly odstraněny pochybnosti o zvládání, resp. nezvládání dalších než tří uznaných jako nezvládaných základních životních potřeb žalobcem. U neuznaných a žalobcem sporovaných základních životních potřeb (zejména komunikace a orientace) bude třeba součástí posudkového zhodnocení učinit i posouzení zvládání jednotlivých aktivit stanovených prováděcí vyhláškou č. 505/2006 Sb., které definují schopnost životní potřebu zvládat. Alespoň co do podstaty je rovněž třeba vypořádat námitky žalobce dosud vznesené. S přihlédnutím k charakteru zdravotních obtíží žalobce teprve po doplnění posudku PK MPSV či po zpracování posudku jinou komisí bude žalovaný moci ve věci vydat nové rozhodnutí, v němž vypořádá i všechny žalobcem vznesené námitky. Posouzení zdravotního stavu žalobce je otázkou odborně medicínskou.
38. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Úspěšnému žalobci náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 28. leden 2026

Mgr. et Mgr. Jaroslav Vávra v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje X.